

[Lissa Mathiasen]

vores miljø; vi skal ikke forsøge at skabe dårlige efterligninger af andre lande for at lokke turister til.

Holmberg (V):

Der er for mig ingen tvivl om, at lovforslaget om oprettelse af spillekasinoer nok vil vække en del interesse og debat, og det er i og for sig ganske forståeligt. Jeg vil ikke her ved første behandling beskæftige mig meget med selve lovforslagets enkeltheder – det er jo i øvrigt heller ikke meningen ved første behandling – kun sige, at hvis vi i øvrigt gik ind for tanken, lyder lovforslagets tekst faktisk ikke så forkert, paragraf for paragraf.

Men er der behov for disse spillekasinoer, og hvem har egentlig ønsket dem? Vi ved godt, hvem der har fremsat forslaget, og hvem der vil være positive over for tanken: turistorganisationer, hoteller m. v. Men jeg vil da gerne indrømme, at det ikke er slet så enkelt at sige ja eller nej, og jeg har nogle bemærkninger herom.

Spil i kasinoer er forbudt efter straffelovens §§ 203 og 204, i hvert fald når det gælder erhvervsmæssigt hasardspil. Vi har allerede nu fået mange henvendelser fra forskellige, hvoraf nogle mente, at det ikke krævede lovændring, men kunne gennemføres administrativt. Det er altså ikke rigtigt; det kræver lovændring.

Ønsket om oprettelse af spillekasinoer er jo ikke af ny dato, herom taler en række ansøgninger fra de senere år deres tydelige sprog. Disse ansøgninger gav anledning til en meget seriøs overvejelse i 1971 fra forskellige sider, men i første række fra justitsministeriet. Hvad siger så justitsministeriet herom? Det siger bl. a., at hasardspil nok ville være forbundet med mange uheldige virkninger både for spillere og for deres familie, og det formodes endvidere, at det kan tiltrække uheldige elementer fra udlandet ud over at indebære en risiko for koncentration af uheldige elementer i øvrigt. Hvis det er rigtigt, kan det godt føre til en belastning af politiet, dels med kontrol, dels med strafforfølgning, men, bliver der så sagt, vil det ikke kunne begrænse ulovligt hasardspil? Her kan nok ikke gives et helt bestemt og klart svar. Det regnes der ikke med fra ministeriets side, om end man tror, antagelsen er rigtig. Det vil sikkert fortsætte, og det er nok heller ikke

helt det samme klientel. At det kan betyde en formindskelse af omfanget, er muligt, men jeg er overbevist om, at det vil fortsætte.

Så anfører forslagsstillerne også, at staten skulle kunne tjene 25–50 mill. kr. årlig derved. Nu kan man jo ikke bedømme, om dette beløb er rigtigt, men jeg vil gerne have lov at sige, at det for mig ikke tæller så forfærdelig meget. Selv om tallet 25–50 mill. kr. er rigtigt, kunne det måske være nogle dyre millioner på anden måde ud fra de betragtninger, jeg gjorde før.

Jeg sagde til indledning, at nogle er for og andre imod. Jeg ved da udmærket godt – det kan vi også læse – at handelsministeriets turistudvalg i en betænkning fra 1975 anbefalede, at der blev skabt lov hjemmel for etablering af indtil 3 spillekasinoer i Danmark, men det blev meget ærligt nævnt, at deres indstilling byggede på turistmæssige og konkurrencemæssige betragtninger, og at man ikke vurderede spørgsmålet ud fra egnsudviklingsmæssige eller kriminalpolitiske hensyn. Ikke mindst det sidste vil vi have nærmere undersøgt.

Jeg skylder at sige, at der nok ses lidt forskelligt på forslaget inden for mit eget parti, men jeg kan i alle tilfælde på venstres vegne sige, at vi, inden vi tager endelig beslutning, vil have fornyede udtalelser fra politiet og anklagemyndigheden, og muligvis skulle vi også høre straffelovrådet. Disse og flere områder vil vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen.

Kallesøe (KF):

Det konservative folkeparti er væsentlig mere positivt indstillet over for dette lovforslag end de ordførere, vi hidtil har hørt, men vi er naturligvis interesseret i, at spillekasinoer kan fungere under ordnede forhold, og for at opnå det mener vi at der skal foretages nogle undersøgelser, således at man sikrer sig, at man får det kendskab, man har fra udlandet, indarbejdet i en eventuel lovgivning på området.

Jeg ved ikke, om det forslag, fremskridtspartiet har fremsat, opfylder disse betingelser for at køre spillekasinovirksomhed under ordnede forhold, men siden 1971 er der sket en hel del inden for dette område, og vi ved, at der er erfaringer både fra Østrig og Vesttyskland, som går i mere positiv retning, end